

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

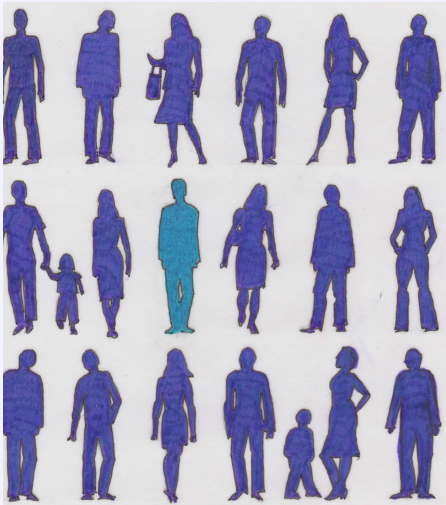
Ένας από όλους

Βρέθηκα μέσα σε μια πλημμυρίδα κόσμου να ρέει σαν μεγάλο ποτάμι στο χώρο ενός Ευρωπαϊκού αεροδρομίου.

Ανέκφραστα πρόσωπα, εκτός από τα παιδιά και κάποιους λίγους ξεχωριστούς ανθρώπους, άλλοτε σαν χείμαρρος και άλλοτε σαν στάσιμα νερά, που εναλλάσσονταν μεταξύ τους, κινούνταν προς διάφορες κατευθύνσεις.

Άντρες και γυναίκες όλων των αποχρώσεων και εθνικοτήτων, άνθρωποι όλων των ηλικιών, κάμποι ανάπηροι σε καροτσάκι, κάποιες μητέρες θηλάζουσες, πολλοί με τατουάζ, ξυρισμένα κεφάλια ή μακριά και περίεργα βαμμένα μαλλιά, κάποιες με έξωμα και κάποιες με μπουρκα και μέσα σε όλους και εγώ παρασυρμένος από το πλήθος να προσπαθώ να βρω τον προορισμό μου προς την έξοδο 46.

Περιμένοντας παρατηρούσα. Τόσοι πολλοί άνθρωποι και κανένας δεν μοιάζει κανενός. Όλοι λιγότερο ή περισσότερο άνομοι. Μα ο καθένας ξεχωριστός με τα δικά του προβλήματα, συναισθήματα, σκέψεις, πεποιθήσεις, τρόπους συμπεριφοράς. Ο καθένας και ένας ολόκληρος κόσμος μοναδικός, ένα ιδιαίτερο σύμπαν.

Όλοι αυτοί, μαζί και εγώ, μαζί με άλλα 7,7 δισεκατομμύρια (7.700.000.000) κόσμο διαγράφουμε μια περίπλοκη διαδρομή γύρω από τον άξονα της Γης, γύρω από τον ήλιο, τον κέντρο του Γαλαξία μας, που και αυτός κινείται προς άγνωστη κατεύθυνση.

Πού πάμε; Ποιος μας κινεί και ποια κοινή μοίρα μας ενώνει; Δεν έχουμε καταλάβει ότι ο καθένας από εμάς είναι ένας από όλους τους ανθρώπους της Γης. Καθημερινά κάμποι έρχονται, όπως ήρθαμε κι εμείς και κάμποι φεύγουν, όπως κι εμείς κάποια στιγμή θα αφήσουμε την τελευταία μας πνοή πάνω σε αυτό τον πλανήτη.

Ίσως μοιάζει απαισιόδοξο αυτό το μήνυμα, δεν είναι όμως αυτός σκοπός μου. Αντίθετα πιστεύω ότι αν ο καθένας από μας συναισθανόταν τον διπλανό του και τον θεωρούσε σαν συμπληρωματική εικόνα που μπορεί να τον συνδέσει με όλους τους άλλους φτιάχνοντας έναν υπέροχο πίνακα, δεν θα ήταν ο κόσμος μας χύμα ανάκατο από 7,7 δισεκατομμύρια ασύνδετα κομματάκια παζλ, αλλά θα συνέθεταν τη θεσπέσια εικόνα της Αγάπης που δεν μπορούμε αυτή τη στιγμή ούτε καν να φανταστούμε.

Πέτρος Γαρζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

Ας το ρίξουμε και λίγο έξω

Πρόσκληση σε γεύμα και κοπή πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου «Η Σωτηρία»

Η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου μας θα γίνει φέτος, την Κυριακή 23 Φεβρουαρίου 2020, στη 1:30 το μεσημέρι Ταβέρνα Βαγγέλης & Υιός (Λάρνακος 8 και Αχαρνών 238, Πλατεία Αμερικής, Αθήνα).

Οι θέσεις είναι περιορισμένες. Φροντίστε για την έγκαιρη συμμετοχή σας.

Πλούσιο φαγητό, ποτό και ζωντανή μουσική.

Τηλ. επικοινωνίας: 6977224851 Ματίνα Σπυράτου.

Κόστος 17 ευρώ κατ' άτομο

Ταβέρνα Βαγγέλης & Υιός

Ατομικό / ορεκτικό

- Τυροπιτάκι
- Κολοκυθάκι ντολμαδάκι
- Κεφτεδάκι
- Λουκάνικο

Για τρία άτομα:

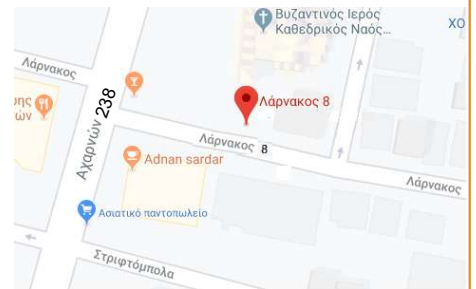
- Φέτα
- Σαλάτα (μαρούλι, λάχανο)

Κυρίως πιάτο:

- Χοιρινή μπριζόλα στα κάρβουνα (με πατάτες τηγανητές και πιλάφι)

Ποτά:

- Απεριόριστο κρασί (λευκό - ροζέ)

Πρόσκληση στην κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας της Ποδοσφαιρικής Ομάδας του Νοσοκομείου μας

Υπεύθυνοι για την παραλαβή των προσκλήσεων της εκδήλωσης:

Συναΐτης Κώστας: 6934108945, 6934829086 Πουρίκης Σπύρος (Αποθήκη Υλικού): 3171 (εσωτερικό)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σας προσκαλούμε στην εκδήλωση που οργανώνει η ποδοσφαιρική ομάδα του Νοσοκομείου μας

ΣΩΤΗΡΙΑ F.C.

Την Παρασκευή 21 Φεβρουαρίου 2020, στις 21:30, στο μουσικό μεζεδοπωλείο "το αδιαχώρητο"

Πανόρμου & Δουκίσσης Πλακεντίας 86 • Τηλ. 210 6990920. (στάση μετρό Πανόρμου).

Η παρουσία σας θα είναι ιδιαίτερη τιμή για εμάς

Τιμή πρόσκλησης 20 €

ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
(φαγητό - κρασί, αναψυκτικά σε ελεύθερη κατανάλωση & κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης θα κληρωθούν πλούσια δώρα).

Όπως κάθε χρόνο...έτσι και φέτος...
Η Διασκέδαση θα είναι Μοναδική & Αξέχαστη!!!

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ
KIMBO ESPRESSO ITALIANO

15η Γενική Συνέλευση Συλλόγου Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

**Σύλλογος Φίλων
Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"**
Νοσοκομείο Νοσημάτων Θώρακος Αθηνών
"Η ΣΩΤΗΡΙΑ" – Λεωφ. Μεσογείων 152 – Αθήνα
11527 Τηλ.210776 3638 - FAX 2107707211
E-mail: info@syfilon.gr - Site: http://www.syfilon.gr

**15η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Φίλων
Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"**
27 Φεβρουαρίου 2020

Διοικητικός Απολογισμός 2019

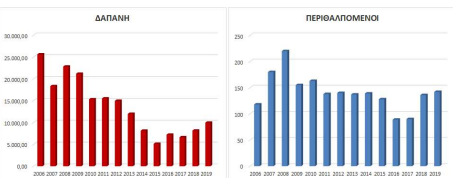
Ο Σύλλογός μας αριθμεί 554 Μέλη (119 Τακτικά, 436 Συμπαθούντα και 3 Επίτιμα).

Ο Σύλλογος είναι ειδικά πιστοποιημένος από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης από το 2010.

Κατά το έτος 2019 έχουν υποστηριχθεί:

- 123 περιθαλπόμενοι κατόπιν αιτήσεως και
- 35 από το Τμήμα κοινωνικής Υπηρεσίας διατέθηκαν για τον σκοπό αυτό 10.957,49 ευρώ (9.991,85 και 820,00 αντίστοιχα).

Σύνολο: 158 Περιθαλπόμενοι

Πλήθος Περιθαλπομένων Δαπάνες

Για την αποτελεσματικότερη απόδοση του έργου του Συλλόγου στους ποικίλους τομείς δραστηριοτήτων του, λειτουργούν οι εξής ομάδες εργασίας:

- ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ
- ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ
- ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΑΖΑΡΑ
- ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΞΕΝΩΝΑ
- ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΙΜΑΤΙΟΘΗΚΗΣ
- ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

Οι επιτροπές και τα μέλη των επιτροπών ανανεώνονται κάθε χρόνο, αλλά και ενδιάμεσα μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων ή αν παραστεί ανάγκη.

Δραστηριότητες του Συλλόγου Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου είναι:

Πρόεδρος: Γαζώνης Πέτρος,

Αντιπρόεδρος: Μπριμπίλης Χαράλαμπος

Γενική Γραμματέας: Σπυράτου Σταματίνα

Ταμίας: Στρατάκος Αριστείδης

Μέλος: Γιαλλελή Μαγδαληνή

Αναπληρωματικά μέλη:

Κωνσταντάκη Αναστασία,

Σιούσουρα Μαρία,

Βιταλάκης Κωνσταντίνος

1. Ξενώνας συγγενών νοσηλευομένων: Έχει παραχωρηθεί από το Νοσοκομείο (2006) ένα ερειπωμένο κτήριο, το Κυριαζίδειο, με σκοπό (μετά την αποκατάστασή του) να στεγάσει συγγενείς νοσηλευομένων που έρχονται από την επαρχία και δεν έχουν χώρο να ξαποστάσουν κατά τη διάρκεια νοσηλείας των συγγενών τους. Έχει εκδοθεί οικοδομική άδεια με πρωτοβουλία του Συλλόγου κατόπιν μελέτης του Αρχιτεκτονικού Γραφείου Βασιλικής Εμμανουηλίδου και επι-

χορήγησης του Αρχιτεκτονικού Γραφείου Αλέξανδρου Τομπάζη. Έχει ενταχθεί στα έργα της Περιφέρειας Αθηνών, έγινε προκήρυξη του έργου (22.2.2011) και μειοδοτικός διαγωνισμός, έγινε ανάθεση στην κατασκευαστική εταιρεία ΤΕΜΑΚΟ. Το 85% του έργου ολοκληρώθηκε μεταξύ 14 Ιουλίου του 2014 και 14 Αυγούστου 2015. Οι εργασίες διακόπηκαν λόγω υπέρβασης του προϋπολογιζόμενου κόστους. Η Περιφέρεια Αθηνών ενέκρινε νέο κονδύλιο για την αποπεράτωση του έργου. Μετά από πολλές γραφειοκρατικές διαδικασίες το έργο προκηρύχθηκε και Ανάδοχος Κατασκευαστική Εταιρεία είναι η ΤΕΜΑΚΟ. Το έργο ολοκληρώθηκε και αναμένεται η παράδοσή του και ο σχεδιασμός λειτουργίας του.

2. Bazaar: Έγινε φέτος μόνο το Χριστουγεννιάτικο Bazaar στις 17/12/2019. Τα Bazaars είναι από τις βασικές δράσεις του Συλλόγου που προσκομίζουν έσοδα, αλλά λόγω της οικονομικής κρίσης κάθε χρόνο γίνονται και με περισσότερο κόπο και μικρότερο αποτέλεσμα.

3. Μηνιαία Εφημερίδα «Επι κοινωνία εν τύπου»: Συνεχίζει να εκδίδεται κάθε μήνα (165 τεύχη μέχρι το τέλος του 2019), διανέμεται στο Νοσοκομείο δωρεάν και ταχυδρομείται στα Μέλη και φίλους του Συλλόγου. Το ποσό που καταβάλλεται από τον Σύλλογο για την έκδοση, μαζί με τα ταχυδρομικά, είναι 500€ περίπου τον μήνα.

4. Τράπεζα ρουχισμού: Απρόσκοπτη είναι και η λειτουργία της τράπεζας ρουχισμού χάρη στην εθελοντική προσφορά του ζευγους Βιταλάκη.

5. Ανακύκλωση: Η λειτουργία της ανακύκλωσης δυστυχώς διακόπηκε τον Οκτώβριο 2019 διότι η εταιρεία ανακύκλωσης του κ. Τσίλογλου αδυνατεί να δίνει ανταποδοτικό όφελος και απαιτεί να χρεώνει 80 ευρώ το κάθε δρομολόγιο. Το συνολικό ποσό που εισπράχθηκε το 2019 ήταν 2.214,75 ευρώ.

6. Ευχητήριες κάρτες ασθενών: Όπως κάθε χρόνο ο Σύλλογός μας σε συνεργασία με την Κοινωνική Υπηρεσία διένειμε ευχητήριες κάρτες στους ασθενείς για τις εορτές του Πάσχα και των Χριστουγέννων.

Εκδηλώσεις και συμμετοχή σε άλλες Δράσεις

• Η συνεστίαση για την Πρωτοχρονιάτικη πίτα έγινε την Κυριακή 24 Φεβρουαρίου 2019 στο εστιατόριο «Αδιαχώρητο»

• **Εκδρομές:** Έγιναν με μεγάλη επιτυχία μια μονοήμερη εκδρομή και μία στο εξωτερικό με αθρόα συμμετοχή:

• **Εκδρομή στη Ρωσία** 17 μέχρι 24 Ιουνίου 2019. Ακολούθησε συνεστίαση των ταξιδιωτών στις 17 Νοεμβρίου 2019 στο Ρωσικό εστιατόριο «Πρεμιέρα» στη Καλλιθέα.

• **Μονοήμερη εκδρομή** στο Μεταλλευτικό Πάρκο Φωκίδας – Vagonettito στις 19 Μαΐου.

Δωρεές προς τον Σύλλογο

• Δωρεές σε χρήμα: Πολλοί συνάνθρωποί μας εντός και εκτός Νοσοκομείου έχουν καθιερώσει αντί στεφάνου να δίνουν δωρεές σε χρήμα στη μνήμη οικείων και συναδέλφων τους.

• Δωρεές σε είδη: Πολλοί συνάνθρωποί μας φέρνουν κατ' εξακολούθηση ρουχισμό και αντικείμενα που τα διαθέτουμε σε ασθενείς μας, όπως νεφελοποιητές, φιάλες οξυγόνου, πιεσόμετρα, βοηθητικά Πι, αλλά και αντικείμενα προς πώληση μέσω του Bazaar.

Προγραμματισμός για 2020

• Λειτουργία του Ξενώνα Φιλοξενίας Συγγενών Νοσηλευομένων

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Η Γενική Γραμματέας Ο Πρόεδρος
Σταματίνα Σπυράτου Πέτρος Γαζώνης

Οικονομικός Απολογισμός του έτους 2019

ΕΣΟΔΑ

Εγγραφές	36,00 €
Συνδρομές	2.224,00 €
Δωρεές	16.620,74 €
Εκδηλώσεις bazaar	4.598,00 €
Εκδηλώσεις από χορηγίες	4.960,00 €
Ανακύκλωση	2.214,75 €
Τόκοι	3,79 €
ΜΕΡΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ:	30.657,28 €
Ταμειακό υπόλοιπο 2019:	49.551,50 €
ΣΥΝΟΛΟ:	80.208,78 €

ΕΞΟΔΑ

Περιθαλπόμενοι	9.991,85 €
Κοινωνική Υπηρεσία	820,00 €
Εφημερίδα	5.500,70 €
Εκδηλώσεις bazaar	111,60€
Εκδηλώσεις από χορηγίες	4.960,00 €
Διάφορα έξοδα υποστ/ξης	7.411,26€
Λογιστικές αμοιβές	1.190,40 €
Διάφορα έξοδα	1.510,63 €
ΣΥΝΟΛΟ:	31.496,44 €

TAMEIAKO ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31/12/2019
48.712,34 €

Η ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΑΠΑΖΗΣΗ ΧΑΡΑ	Πρόεδρος
ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ ΕΛΠΙΔΑ	Μέλος
ΜΙΛΑΝΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	Μέλος

Οικονομικός Προϋπολογισμός 2020

ΕΣΟΔΑ

Υπόλοιπο Ταμείου 31.12.2019	48.712,34 €
Εγγραφές/Συνδρομές	2.000,00 €
Δωρεές - Χορηγίες	10.000,00 €
Εκδηλώσεις	5.000,00 €
ΣΥΝΟΛΟ:	65.712,34 €

ΕΞΟΔΑ

Οικ/μική Ενίσχυση Περιθαλπ/ων	15.000,00 €
Εφημερίδα/Διανομή/Ταχ/κά	6.000,00 €
Διάφορα έξοδα(μισθ-λειπ/κά)	12.000,00 €
Σύλλ. Βοήθ. Παιδιών Αιθιοπίας	280,00 €
ΣΥΝΟΛΟ:	33.280,00 €

Το φαρμακείο... της ψυχής

Ήταν πολύ περήφανος για τον μοναχογιό του ο κύριος Μιχάλης ο Φαρμακοποιός... Καλός στα γράμματα από μικρός... φιλομαθής, φιλόδοξος και υπάκουος... από μικρός... Γι' αυτό και δεν τα λυπήθηκε τα τόσα χρήματα που ξόδεψε για να τον σπουδάσει έξω... βλέπετε εκείνα τα χρόνια ήταν καλύτερα να σπουδάσει κανείς στο εξωτερικό... γι' αυτό δεν νοιάστηκε... με όλη του την καρδιά κάθε μήνα του έστελνε τα...χρημαζούμενα. Και δεν λάθεψε... Ο γιος του τέλειωσε τις σπουδές του στη φαρμακευτική και επέστρεψε στην πατρίδα... με το πτυχίο στο χέρι... Χαρά... δάκρυα ευτυχίας και ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Κύριο... Αυτό το ευχαριστώ ήταν αλλιώς... κάθε μέρα έστρεφε τα μάτια του έστω και για λίγες στιγμές στην εικόνα του αγαθοστεφανωμένου Χριστού, αυτή που 30 χρόνια τώρα έστεκε πάνω από τον πάγκο του... μα τώρα το ένιωσε πιότερο από κάθε άλλη φορά αυτό το ευχαριστώ...

Μπορούσε τώρα να αποσυρθεί ο κ. Μιχάλης... και να περιμένει και άλλες χαρές... ίσως και κανένα εγγονάκι... Το φαρμακείο του αυτό που έφτιαξε με πολύ μόχθο και λαχτάρα για προσφορά στους συνανθρώπους του, θα το αναλάμβανε πλέον ο γιός του...

- Μόνο μην ξεχάσεις τούτο παιδί μου... να νοιάζεσαι τον άλλον σαν τον εαυτό σου... και τον φτωχό πάντα να τον διευκολύνεις...

- Εντάξει πατέρα μόνο που θα κάνω κάποιες αλλαγές στο Φαρμακείο έχω κάποιες ιδέες να το κάνουμε πιο σύγχρονο...

Ό, τι εσύ κρίνεις σωστό γιέ μου αυτό να κάνεις... δικό σου είναι τώρα, εσύ αποφασίζεις... Έτσι και έγινε... Μια καινούρια φωτεινή επιγραφή παραγγέλθηκε... καινούρια ράφια... καινούριο γραφείο και μια αναπαυτική δερμάτινη πολυθρόνα... για τις διανυκτερεύσεις...

Μια χαρούμενη αναστάτωση επικρατούσε στο Φαρμακείο... Πολύτιμος βοηθός του νέου της ιστορίας μας, ο Ανέστης... Από μικρό παιδί τον είχε πάρει ο πατέρας του βοηθό στο φαρμακείο... είχε μάθει καλά τη δουλειά και πολλές φορές τον άφηνε στο πόδι του... αλλά και πόσο τον ξεκούραζε έχοντας αναλάβει όλες τις εξωτερικές δουλειές... αποθήκες, ταμεία, φάρμακα σε ηλικιωμένους κατ'οίκον...πάντα χαμογελαστός και πρόθυμος...

-Ανέστη μόλις τελειώσεις με τα ράφια θέλω να κάνεις ακόμα μια δουλειά... Αυτήν την εικόνα του Χριστού σε παρακαλώ ξεκρέμασέ την... και βάλε στη θέση της αυτόν εκεί τον πίνακα που έφερα από τη Ρώμη...

Σάτισε ο βοηθός... Μα κύριε Δημήτρη αυτήν την εικόνα ο πατέρας σας την έχει εκεί 30 χρόνια... θα στενοχωρηθεί...

Ο πατέρας δεν έχει πρόβλημα... άλλωστε τον άκουσες... είπε να κάνω ό, τι εγώ κρίνω σωστό... Λοιπόν αυτά είναι ξεπερασμένα Ανέστη... είπαμε θα το κάνουμε σύγχρονο τα φαρμακεία... αυτά ήταν για πριν 30 χρόνια... αστεία θα λέμε; τώρα ο κόσμος έχει προχωρήσει... καλά εσύ πού ζεις; δεν το βλέπεις πως άλλαξαμε;

Δεν είπε τίποτα ο βοηθός... Ανέβηκε στη σκάλα και με τρεμάμενα χέρια έκανε αυτό που πρόσταξε το νέο αφεντικό... Πού να την βάλω;; ψέλλισε...

- Βάλ' την εκεί στο κάτω συρτάρι που δεν το χρησιμοποιούμε... Έτσι και έγινε... Όλα λοιπόν άλλαξαν... έγιναν μοντέρνα...

- Λοιπόν πατέρα πως σου φαίνεται; Αγνώριστο δεν έγινε;

- Ναι γιέ μου είπε ευτυχισμένος ο πατέρας μπαίνοντας στο φαρμακείο... και θέλησε πάλι να ευχαριστήσει Εκείνον για όλα... όπως πάντα το συνήθιζε... Μα δεν τον βρήκε στην θέση του...

Ένα μελαγχολικό χαμόγελο ζωγραφίστηκε στο πρόσωπό του μα μόνο ο Ανέστης το κατάλαβε... Δεν μίλησε... δεν είπε κουβέντα... βρήκε μια καλή πρόφαση και έφυγε πικραμένος για το σπίτι... εκεί τουλάχιστον το εικονοστάσι του θα του απάλευνε για λίγο τον πόνο...

Κύλησε ο καιρός... Το φαρμακείο δούλευε καλά και η πελατεία είχε αυξηθεί αρκετά...

Μόνο κάτι τον στενοχωρούσε τον Δημήτρη... ο πατέρας του σπάνια ερχόταν... όλο κάποια δικαιολογία έβρισκε και δεν ερχόταν...

- Σε ζητούν οι παλιοί σου πελάτες πατέρα... του έλεγε ο Δημήτρης προσπαθώντας να τον κάνει να έρχεται...

- Έχουν εσένα τώρα... απαντούσε ο κυρ Μιχάλης με εκείνο το γνωστό πικρό χαμόγελο που μόνο ο Ανέστης μπορούσε να καταλάβει το τι το γεννούσε...

- Διανυκτέρευση σήμερα Ανέστη... πήγαινε σπίτι σου θα μείνω εγώ... είπε ο Δημήτρης και κάθισε στην αναπαυτική του πολυθρόνα αφού πρώτα κλείδωσε την πόρτα... Έκλεισε για λίγο τα μάτια και προσπάθησε να ξεκουραστεί από τον φόρτο της ημέρας...

Αποκοιμήθηκε και μόνο ένας παρατεταμένος χτύπος τον ξύπνησε κάπως απότομα. Ήταν ένα μικρό κορίτσι... δε θα 'ταν πάνω από 12 χρονών... ήταν αναστατωμένη τα μάτια της κλαμένα και μιλούσε βιαστικά...

Γρήγορα κύριε... η μητέρα μου... πρέπει να της φτιάξετε αυτό το φάρμακο... να η συνταγή... μόνο βιαστείτε...

- Ηρέμισε κορίτσι μου... θα κάνω όσο πιο γρήγορα μπορώ...

- Να ορίστε... έτοιμο

- Αφήνω τα χρήματα και τρέχω είτε το κορίτσι...

- Τα ρέστα σου... μόλις που πρόλαβε να πει ο Δημήτρης μα το κορίτσι είχε εξαφανιστεί...

-Τι ήταν κι αυτό... σκέφτηκε κλειδώνοντας την πόρτα... ευτυχώς που δεν ήταν ο Ανέστης... ήταν δύσκολη η συνταγή...

Στη σκέψη αυτήν πάγωσε και σχεδόν τρέχοντας πήγε στο εργαστήριο... η αναπνοή του κόπηκε μόλις συνειδητοποίησε... το λάθος του...

Δεν είχε χρησιμοποιήσει το σωστό μπουκάλι... και είχε ρίξει... αλίμονο... δηλητήριο στο φάρμακο...

Βγήκε έξω φωνάζοντας... έτρεξε απεγνωσμένα μήπως και έβρισκε το κοριτσάκι... μα τίποτα...

Ήταν καταδικασμένος... πάνε τα όνειρά του για τη ζωή το φαρμακείο... τώρα μια εφιαλτική σκέψη κυριαρχούσε... φόνος εξ αμελείας... φυλακή... απόγνωση...

- Χριστέ μου... είπε και ένιωσε μεγάλη έκπληξη σε αυτήν τη φράση... Δεν θυμόταν ποτέ να την είχε ξαναξεστομίσει...

Θυμήθηκε τότε το... κάτω συρτάρι... Σε λίγο αυτός ο... σύγχρονος επιστήμων με τις φρέσκιες ιδέες και τα μεγαλεπήβολα σχέδια μιλούσε σε μια εικόνα...

- Χριστέ μου... κάνε ένα θαύμα σε παρακαλώ... και εγώ θα σε πιστέψω... απόδειξέ μου ότι υπάρχουν... σε ικετεύω... Έμεινε εκεί να κοιτά Εκείνον και προσμένοντας... απάντηση...

Τρόμαξε όταν απότομα η πόρτα άνοιξε... ήταν πάλι το κοριτσάκι πιο αναστατωμένο από πριν και κλαίγοντας απαιτητικά τώρα...

- Τι... π... συνέβη ρώτησε τρέμοντας ο Δημήτρης... το... το... πήρε η μητέρα σου το φάρμακο;

- Όχι κύριε... δεν το πήρε... εκεί που έτρεχα να της το πάω... σκόνταψα χωρίς να καταλάβω το πώς και έπεσα... το μπουκαλάκι μου έσπασε... και άλλα χρήματα δεν έχω... φτιάξτε μου ένα καινούριο και θα σας τα φέρω αύριο... σας το υπόσχομαι...

- Κορίτσι μου αν ήξερες τι ήταν αυτό που μου είπες... Δεν θέλω χρήματα... περίμενε στο φτιάχνω αμέσως... και στρέφοντας το βλέμμα του σε Εκείνον είπε και αυτός νοερά για πρώτη φορά στη ζωή του ένα Ευχαριστώ στην αγαπημένη εικόνα του πατέρα του...

- Πατέρα σε περιμένω σήμερα, σου έχω μια έκπληξη... δεν δέχομαι κουβέντα... να πάρε και τον Ανέστη...

-Ναι κύριε Μιχάλη πρέπει να ρθειτε σήμερα... σας περιμένουμε... οπτωσδήποτε πρέπει να ρθειτε... εγώ σας παρακαλώ...

Πικρό χαμόγελο δεν ξαναζωγραφίστηκε στο πρόσωπο του πατέρα... Πλέον δεν περνούσε μέρα χωρίς να περάσει από το Φαρμακείο... Και πάντα μπαίνοντας... έλεγε το μεγάλο του ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ κοιτάζοντας με λαχτάρα πάνω από τον αγαπημένο του πάγκο...

Ο γιός του είχε κάνει τόσες αλλαγές... μα άλλη μια τώρα τελευταία τον έκανε πιο ευτυχισμένο από ποτέ... ένα μικρό καντηλάκι φώτιζε πλέον ακοίμητο το άκρως ταπεινό και αγαθοστεφανωμένο πρόσωπο του Χριστού... Εκείνου που πάντα έχει το φάρμακο για όλες τις ψυχές...

(Αληθινό περιστατικό από προφορική διήγηση)

Θεογονωσία Μοναχά

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

Ο ΔΑΓΚΕΙΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ ΤΗΣ “ΣΩΤΗΡΙΑΣ”

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΑΝ ΩΣ ΔΙΕΔΟΘΗ, ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ. - ΕΝΑ ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΣΤΕΓΑΣΗ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΦΥΜΑΤΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΝΑΓΚΗ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ

Αι τρομακτικά διαδόσεις, αι οποίαι έφθαναν καθημερινώς μέχρι των γραφείων της “Πατρίδος” περί των αποτελεσμάτων του δαγκείου επί των νοσηλευομένων φυματιώντων εις την “Σωτηρίαν”, μας ωδήγησαν χθες εις το πευκόφυτον και ρωμαντικώτατον εξωτερικώς σανατόριον, μέσα εις το οποίον όμως βασιλεύει η φρίκη και φθίνει καθημερινώς η ελληνική ζωή.

Με τον τρόπο και το δέος που μας κατέχει από τη σκέψη ότι έπειτα από λίγο θα αντικρύσωμε περισσότερες από οκτακόσιες υπάρξεις στο πρόσωπο των οποίων θα έχει θέσει τη σφραγίδα της η απαίσιος αρρώστια, προχωρούμε τον πευκόφυτο δρόμο, για να καταλήξωμε στα περίπτερα των ασθενών και στα άθλια παραπήγματα, όπου στοιβάζονται άνδρες, γυναίκες, παιδιά, κορίτσια, η ελληνική νεολαία και η ελληνική αλκή.

Κάτω από τα πεύκα οι ασθενείς περνούν την ήσυχη μέρα τους, καθισμένοι στα ξύλινα καθίσματά τους, ξαπλωμένοι στις σεζ-λονγκ ή και στο χύμα ακόμα διαβάζοντας εφημερίδες ή νοσταλγούντες την περασμένη τους ζωή, ή στήνοντες φιλοκουβέντα στους πάγκους των προχειρών κρεβέντων που τα διευθύνουν άρρωστοι κι αυτά.

Ένας άρρωστος μπροστά από ένα περίπτερο, ειδικός στην κατασκευή αχυροστρωμάτων, ασχολείται με το να ξεδιαλύνει το χόρτο και να το κάνει ετοιμο για να φκιάσει αχυροστρώματα, ενώ φορές – φορές, πνιγμένος από τη σκόνη του χόρτου, βήχει απάνω στη δουλειά του.

Τρεις δεσποινίδες λίγο παρέκει μόλις κατέβαινε από μια πλάστιγγα που παρέστεκε εκεί ένας άλλος άρρωστος τριανταπεντάρης, που πήγε να ζυγισθή, κάνουν κι αυτές την ίδια δουλειά, ενώ η πιο μικρή απ’ τις τρεις εκτελεί χρέη ζυγιστού.

- Αυτή η ζυγαριά! Τι λες καλέ έχασα μια οκά από τα προχθές;

- Να παιδί μου τόσο λέει.

- Μπα, αυτή χάνει, χάνει η ζυγαριά.

Και προσπαθούν με κινήσεις δεξιά και αριστερά του ρυθμιστού, να κάνουν τη ζυγαριά να δείξει το βάρος της άλλης εβδομάδος, χωρίς δυστυχώς να τους κάνει αυτή τη χάρη η πλάστιγγα.

Τρεις νεαρά ασθενείς που συμβουλευόταν συχνά την πλάστιγγα δια να εξακριβώνουν εκάστοτε το βάρος των

Πιο πέρα ένας ψαρράς, κάτω από τη σκιά ενός πεύκου και κοντά εις το θόρυβο και το κουτσομπολιό του μικρού καφενείου, πλέκει δυο θαυμάσια δίχτυα, που θα στείλει έπειτα στην πρωτεύουσα για να πάρει μερικά χρήματα που θα του επιτρέψουν να αγοράζει και αυτός κανένα αυγουλάκι, να πίνει έναν καφέ.

Στην απέναντι παράγκα ακούει κανένας το ρυθμικό χτύπο από τις βούρτσες, πάνω στο κασελάκι, ενός λούστρου φυματικού κι αυτού, και τη βραχνή φωνή του διαπερνά σπαρακτική την ακούει μας.

- Λούστρος εδώ καθαρός. Εδώ γυαλίζουμε κύριο!

Και στη φωνή του απαντά η φωνή του καρέκλα που πουλάει με το καλάθι του καρέκλες για να περνάει η ώρα και καραμέλες για το βήχα, που στις τελευταίες έχει και τη μεγαλύτερη πελατεία.

Και όπου να στρίψει κανένας το μάτι, μέσα στον ατελείωτο αυτό κόσμο των χλωμών ανθρώπων, βλέπεις σκηνές που τον συντρίβουν, που του σφίγγουν την καρδιά, που του κινούν τον οίκο για την τραγική θέση των ανθρώπων αυτών και την αγανάκτηση για την αδιαφορία και ανικανότητα του Κράτους, για την τόση φθορά της πολυτιμής για κάθε κράτος και κάθε κοινωνίας, ζωής των πολιτών.

Αν εξαιρέσει κανείς τα επτά περίπτερα της Σωτηρίας μέσα στα οποία οι άρρωστοι ζουν - δεν μπορεί να πει κανείς νοσηλεύονται- οπωσδήποτε υποφερτά, έχουν αρκετή καθαριότητα, και είναι προφυλαγμένοι από το κρύο, τη ζέση, τη βροχή και τις άλλες καιρικές μεταβολές, και όπου μένουν 45 - 50 φυματιώντες, οι παράγκες αποτελούν ένα στίγμα για τον πολιτισμό και την κρατική αξιοπρέπεια.

Ξύλινες όπως είναι, σκεπασμένες με πισσόχαρτο και τσίγκο καθιστούν αόρητη τη διαμονή όχι των αρρώστων, αλλά και των υγιών ακόμα.

Όταν κάνει ζέση οι τσίγκοι κατατούν μαρτύριο τη ζωή κάτω από αυτούς και όταν κάνει κρύο, τα ξύλα και το πισσόχαρτο είναι ανίσχυρα να το βελτιώσουν. Όταν βρέχει, τα νερά τρέχουν μέσα και οι άρρωστοι για να καθίσουν στα κρεβάτια τους να ησυχάσουν ή να κοιμηθούν πρέπει νάχουν ανοιχτή την ομπρέλα τους!

Η νύχτα είναι μαρτυρική κάτω από τις παράγκες αυτές.

Η έλλειψις χώρου που υπέχρεωσε τη διεύθυνση να στριμώξει τα κρεβάτια και να τα ενώσει κυριολεκτικώς το ένα με το άλλο, την ησυχάσσε να τοποθετήση και αρρώστους στους δρόμους, οι οποίοι στρώνουν κάτω και έτσι είναι αδύνατον και να στρίψη και να γυρίση ακόμα ο άρρωστος στο κρεβάτι του.

Πως να εξοικονομηθούν οι φυματιολόγοι της Ελλάδος που διευθύνονται ομαδικά προς την “Σωτηρία”; Ο νόμος του αδιαχώρητου είναι άτεγκτος και όσοι άρρωστοι δεν παίρνουν το δρόμο προς το σπίτι τους, όταν με το εισητήριο στο χέρι έρχονται να βρουν μια θέση και παίρνουν την τραγική απάντηση “πλήρης” μένουν κάτω στο υπαίθρο, κάτω από τα πεύκα χωρίς τροφή, χωρίς τίποτα να περιμένουν κανένα πονετικό συμπάσχοντα για να τους δώσει λίγο από το γάλα του, λίγο από το φαγητό του.

Κιτρινωποί, χλωμοί, εξαντλημένοι όπως είναι, δεν είναι δυνατόν παρά να σε κάνουν να χύσεις ένα δάκρυ συμπόνιας και οίκτου.

Και γιατί το στρίμωγμα αυτό, γιατί οι άρρωστοι να ζουν απαντωί στις παράγκες και στο υπαίθρο χωρίς περιθάλψη; Γιατί αυτή η έλλειψις χώρου;

Εκατό μέτρα πιο πέρα απ’ αυτές υψώνονται φανταχτερά, χρωματισμένα με το χρώμα της ελπίδος, είκοσι παραπήγματα καμωμένα με όλους τους όρους της υγιεινής, νεόκτιστα, που μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την αρραίωση των αρρώστων, και μένουν κλεισμένα, αχρησιμοποίητα από ενός έτους και πλέον, γιατί τους λείπει το ηλεκτρικό και το νερό. Βλέπετε το Κράτος δεν μπορεί να τοποθετήση ασθενείς εκεί πριν βάλει ηλεκτρικό και νερό. Πρέπει να τα έχη όλα τέλεια! Και εν τω μεταξύ ας σαπίζουν στο χύμα και στις παλιο παράγκες οι ασθενείς.

Σε μια άλλη γωνιά σωροί από ξύλα στέκουν θλιμμένοι από διετίας και όπως περνάει απάνω τους η βροχή, ο ήλιος και ο χειμώνας, έχασαν το

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων
Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου “Η Σωτηρία”

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών

“Η ΣΩΤΗΡΙΑ”

Λεωφ. Μεσογείων 152 - Αθήνα 11527

Τηλ. 2107763638

FAX 2107707211

E-mail: info@sylfilon.gr

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τις κυρίες:

Ζωή Καρρά, Βασιλική Λουκοπούλου και Παρασκευή Ρούσσου. Ευχαριστούμε επίσης την κυρία Ζάνου Ελένη για αγορά και προσφορά ειδών για ασθενείς.

Ευχαριστούμε θερμά για δωρεά αντί στεφάνου την: κυρία Πηγή Βυθούλα

- Αλεξοπούλου στη μνήμη του **Γιώργου Κτενά**, την μοναχή Παρασκευή Ρούσσου στη μνήμη του **Δημήτρη Παπάζογλου**, την κυρία **Μαρία Κατερίνη** στη μνήμη της **Γεωργίας Ηλιά** και την οικογένεια **Πέτρου Γαρζώνη**, την κυρία **Ματίνα Σπυράτου** και το Νοσηλευτικό Προσωπικό της **Ψυχιατρικής Κλινικής** στη μνήμη του **Κωνσταντίνου Διαμαντάκη**.

Λογαριασμός τραπεζής για κατάθεση δωρεών:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006

IBAN: GR7101712740006274040035006

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων “Σοφία Σλήμαν”
Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με λεπτομέρειες το παραστατικό εισπραχής.

Ώρες Λειτουργίας Γραμματείας:

Δευτέρα & Πέμπτη 11:00 - 15:00

Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του Συλλόγου μας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στο site του Συλλόγου μας www.sylfilon.gr

Επι κοινωνία εν τύπῳ

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου “Η ΣΩΤΗΡΙΑ”»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,

Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Γιώργος Δεδούσης, Νίκος Παΐσιος, Ματίνα Σπυράτου, Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Γεώργιος Κωστόπουλος, Σελλασίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι: Κυριακή Δημητρούλακη, Βασίλια Κλαφάτης, Τζόγια Καππάτου, Ειρήνη Καραλέκα, Μπέση Κατσιμήτρου, Αθηνά Πέτση, Σπύρος Πουρικής και Ανδρέας Σακκάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

ασπροκόκκινο χρώμα τους, άρχισαν να ευρωπιούν και έγιναν από την περιφρόνησι και την εγκατάλειψη κι αυτά φθισικά σαν οι άνθρωποι που τα περιτριγυρίζουν. Τα κουβάλησαν εκεί από τη Γερμανία για να γίνουν στίπια ξύλινα, μα ποιος να τα φτιάσει; όσα δεν χρησιμοποιούν οι άρρωστοι για τη φωτιά τους, σήπονται κι αυτά όπως οι άνθρωποι. Αργησαν και θ' αργήσουν να κισθούν όπως και οι άρρωστοι της "Σωτηρίας" αργούν να γιατρευθούν.

Όταν η επιδημία του δαγκείου εθέρισε τους Αθηναίους ελήφθησαν και στη "Σωτηρία" μερικά μέτρα, ασβεστώθησαν τα αποχωρητήρια, καθαρίστη η περιοχή της, έπειτα όμως η αριθμητική ανεπάρκεια του προσωπικού, η έλλειψις σοβαρών πόρων, το ανοργάνωτον των αρρώστων, τα μετέβαλε όλα. Τα αποχωρητήρια αναδίδουν αναπνοή δυσοσμίας και αναθυμιάσεις και όλη η πευκόφυτος περιοχή του σανατορίου είνε γεμάτη από παλιόχορτα, πασσαβούρες, κόκκαλα, τσόφλια αυγών και από κάθε άλλο είδους ακαθαρσία.

Η περιοχή της "Σωτηρίας" όπου γυρίζουν οι άρρωστοι και κάνουν τη θεραπεία τους δεν είνε περιοχή σανατορίου, άλλα ένα απέραντο σκουπιδαριό, όπου δεν θεραπεύεται αλλά καλλιεργείται η φθισις, από την οποία μπορεί να ξεπηδήσει κάθε άλλη αρρώστεια. Πως να διατηρηθεί η καθαριότης όταν οι άρρωστοι δεν έχουν καμιά οργάνωσι; Γυρίζουν όπου θέλουν, κάνουν ότι θέλουν, φτύνουν δεξιά - αριστερά για να διατηρηθούν καθαρά τα φιαλιδιά που τους δίνουν για τα πτύελα, και πετούν αδιακρίτως τα πράγματα παντού.

Γίνεται μια διδασκαλία στους ασθενείς; Τους μαθαίνουν το πως πρέπει να ζουν εκεί μέσα για να μπορέσουν να βγουν μια μέρα υγείς από κει;

Φρικιά κανείς όταν μάθη ότι εκείνο που απαγορεύεται τελείως στην αρρώστια του γίνεται σε μεγάλη κλίμακα.

- Αύριο θα πεθάνουμε, ως ριχτούμε λοιπόν στις ηδονές και στις καταχρήσεις.

Μα δεν είνε έτσι. Δεν θα πεθάνετε αν κάνετε μια κούρα, αν είσθε εγκρατείς. Η "Σωτηρία" δεν είνε απομονωτήριο, άλλα θεραπευτήριο. Πως όμως να θεραπευθούν οι άρρωστοι όταν δεν βάζουν, όταν δεν τους βάζουν χαλινό στις καταχρήσεις;

Κάτω από τα πεύκα που πολεμούν να δώσουν κάποια ζωή, στην ελληνική υγεία που φθίνει έπειτα από τις 6 το πσόχαρτο είνε ανίσχυρα να το μετρί απόγευμα ο έρωσ σήνει τα λιμέρια του, καταστρέφει κάθε δύναμι και κάθε ζωτικότητα του

αρρώστου και του αφαιρεί ότι το πεύκο και ο καθαρός αέρας προσπαθεί να του δώση.

•••

Θα ενόμιζε κανείς ότι ο δάγκειος θα έκαμε άγριαν επτέλασιν εις την "Σωτηρία" και ότι μέσα εις την πευκόφυτη και ελπιδοφόρο εκείνη περιοχή θα συντελέσθη κανένα δράμα σπαρακτικό.

Τίποτε όμως. Είνε ζήτημα αν αρρώσθησαν από δάγκειο περισσότεροι από 100 ασθενείς, δηλαδή μια αναλογία δέκα έως δώδεκα τοις εκατό και αυτοί όλοι με τον δάγκειο ήπιας μορφής.

Όπως μας είπε ο κ. Υποδιευθυντής της "Σωτηρίας", ο οποίος παρηκολούθησε και δαγκειοπλήκτους υγείς κατά τα άλλα εις τας Αθήνας, εις την "Σωτηρία" ο δάγκειος επτέραςε χωρίς καταστροφάς.

- Είχαμε και εδώ, μας είπε ο κ. Τόντζος, επιπλοκάς του δαγκείου κάθε είδους, όλα όμως ήσαν εντελώς ήπια. Από τους εκατό περίπου δαγκειοπλήκτους οι 60 ήσαν εκείνοι που ήλθαν προ επτά ή δέκα ημερών εις τα σανατόρια και εκείνοι που είχαν επικοινωνία με την πόλιν. Εις πολλούς ο δάγκειος

δία μερικάς ημέρας έφερε παντελή απυρεξία, η οποία όμως συν τω χρόνω ήρχισε να υποχωρή.

- Είχατε κανένα θάνατον από τον δάγκειον κ υποδιευθυντά;

- Κανένα απολύτως. Ο δάγκειος επτέραςε ελαφρώς από την "Σωτηρία" και ευτυχώς δεν είχε καμιά δυσμενή επίδρασιν επί των αρρώστων.

•••

Μέχρις ότου το αυτοκίνητό μας μεταφέρη έξω από το θλιβερό περίβολο, το μάτι μας διέκρινε τους ομίλους των αρρώστων που συζητούσαν στο καφενεδάκι, τα στριμωγμένα κρεβάτια με τις μυρωδιές, τις πούδρες και τα καθρεφτάκια, τον ψαρά που έπλεκε τα δίχτια του, τον καραμελά, το λούστρο με το κασελάκι του, τον καφετζή με τα δισκοπότηρα, τα εγκαταλελειμένα σκελετά των ξύλινων σπιτιών, τα σκουπίδια, τους στρατιώτες του ιππικού και της χωροφυλακής να πολεμούν να πάρουν το νερό του σανατορίου για τον εαυτό τους, τα έτοιμα περίπτερα κατάκλειστα, ένα χλωμό και αρρωστημένο γυναικείο και ανδρικό συμφυρόμενον και τον έρωτα φωλιασμένον κάτω από ένα πυκνό πεύκο με θανατηφόρα βέλη στη φαρέτρα του, έτοιμον να ξεπηδήσει το απόγευμα και κάνη θραύσι.

Φ.ΠΑΒ.

Εφημερίδα ΠΑΤΡΙΣ
1 Οκτωβρίου 1928

Ένα από τα πλέον άνετα περίπτερα της "Σωτηρίας"

Ευχαριστήρια Επιστολή

Ιωάννης Π. Τοπαλούδης - Κυριακή Χρ. Αρμουτιδου
Δ/ση: Χατζημιχαήλ 6, Τ.Κ. 68300 Διδυμότειχο
e-mail: gtopaloudis@gmail.com

Διδυμότειχο, 22 Ιανουαρίου 2020

ΠΡΟΣ: Αναπληρώτρια Διοικήτή του Γενικού Νοσοκομείου Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ», κα Κρεμμύδα Άννα
Λ. Μεσογείων 152 Τ.Κ. 115 27 ΑΘΗΝΑ.politis@sotiria.gr

ΚΟΙΝ.:

1. Τον Υπουργό Υγείας, κ. Βασιλή Κικιλία Αριστοτέλους 17 Τ.Κ. 104 33 ΑΘΗΝΑ minister@moh.gov.gr
2. Τον Διοικήτή της 1ης Υ.Π.Ε., κ. Παναγιώτη Στάθη Ζαχάρωφ 3, Αμπελόκηποι Τ.Κ. 115 21 ΑΘΗΝΑ dioikisi@dnpve.gov.gr
3. Τη μηνιαία εφημερίδα «Επι κοινωνία εν τύπω», του Συλλόγου Φίλων Περι-θαλαπομένων Νοσοκομείου «Η ΣΩΤΗΡΙΑ» Λεωφ. Μεσογείων 152 Τ.Κ. 115 27 ΑΘΗΝΑ.info@svfilon.gr

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αξίοτη κυρία **Κρεμμύδα Άννα**, Αναπληρώτρια Διοικήτή του Γενικού Νοσοκομείου Νοσημάτων Θώρακος Αθηνών «Η Σ Ω Τ Η Ρ Ι Α»,

Είμαστε οι γονείς της αδικοχαμένης **ΕΛΕΝΗΣ ΤΟΠΑΛΟΥΔΗ** (από το Διδυμότειχο, που σπούδαζε στο πανεπιστήμιο Αιγαίου στη Ρόδο και που κάποιος με τόσο βίαιο και φρικιαστικό τρόπο της αφαιρέσαν τη ζωή στις 28-11-2018, ήταν μόλις 21 ετών).

Κατά τη διάρκεια της πρώτης μέρας του δικαστηρίου (13-1-2020), η σύζυγός μου υπέστη λιποθυμικό επεισόδιο (εξαιτίας κυρίως των πολύ αυξημένων τιμών σακχάρου, σε συνδυασμό με όлон τον «ψυχολογικό Παροχθά» της ακροαματικής διαδικασίας).

Της παρασχέθηκαν οι πρώτες βοήθειες από τους διασώστες του ΕΚΑΒ (εντός του δικαστικού μεγάρου), τους οποίους και θερμά ευχαριστούμε και στη συνέχεια μεταφέρθηκε στο Γ.Ν.Ν.Θ. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ», το οποίο και εφημέρευε.

Από την πρώτη στιγμή της εισαγωγής μας στο Νοσοκομείο (ΤΕΠ, εισαγωγή σε θάλαμο νοσηλείας) στις 13-1-2020 μέχρι και την ημέρα που πήρε εξιτήριο, στις 15-1-2020, αισθανθήκαμε (η σύζυγός μου, εγώ, όλοι οι συγγενείς και φίλοι που ήταν μαζί μας) **μια τεράστια «ψυχική αγκαλιά» από ΟΛΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»** (ιατρικό προσωπικό - πανεπιστημιακούς καθηγητές της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, νοσηλευτικό και υπόλοιπο προσωπικό, καθώς και από το προσωπικό της ασφάλειας του Νοσοκομείου).

Αυτές τις μέρες νοσηλείας της συζύγου μου, διαπιστώσαμε σε υπέρμετρο βαθμό την υπευθυνότητα, την εργατικότητα, τη μεθοδικότητα και τον άψογο συντονισμό όλων.

Με λίγη προσοχή από τις εκάστοτε κυβερνήσεις τα δημόσια νοσοκομεία **ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΟΥΝ**, για να μην πω κάνουν **«Θ Α Υ Μ Α Τ Α»**.

Το **ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ** είνε ίσως μια απλή λέξη, όταν όμως βγαίνει μέσα από την καρδιά μας αποκτά **ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΣΗΜΑΣΙΑ** για κάθε άνθρωπο που ευγνωμονεί ειλικρινά.

Δεχθείτε το **ΕΓΚΑΡΔΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΜΑΣ**, το οποίο παρακαλούμε να μεταβιβάσετε σε όλους αυτούς τους **ΑΦΑΝΕΙΣ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ!!!** που ανέφερα παραπάνω.

Ο Μεγαλόδυναμος Θεός να έχει πάντα καλά όλο το προσωπικό του Νοσοκομείου «Η ΣΩΤΗΡΙΑ», αλλά και όλους τους εργαζόμενους στον χώρο της ΥΓΕΙΑΣ!

Οι γονείς της αδικοχαμένης **Ελένης Τοπαλούδη** Ιωάννης Π. Τοπαλούδης Κυριακή Χρ. Αρμουτιδου

Σούπα με ρεβίθια

Υλικά:

- 1/2 κιλό ρεβίθια
- 1 πιπεριά πράσινη ψιλοκομμένη
- 3 ντομάτες τριμμένες
- 1 κρεμμύδι
- 1/2 κ.γ. κύμινο
- 3 κ.σ. λάδι
- αλάτι -πιπέρι

Εκτέλεση:

Μουλιάζετε τα ρεβίθια για 10 ώρες σε αρκετό χλιαρό νερό, τα ξεπλένετε και τα βάζετε σε μια κατσαρόλα με νερό να βράσουν και τα ξαφρίζετε. Όταν μαλακώσουν ρίχνετε το κρεμμύδι ολόκληρο, την πιπεριά, τις ντομάτες, το κύμινο, το λάδι και το αλάτι. Προσθέτουμε λίγο νερό αν χρειάζεται και τα αφήνουμε να βράσουν σε μέτρια φωτιά μέχρι να μαλακώσουν. Σεβρίζουμε τη σούπα ζεστή. Πασπαλίζοντας με φρεσκοτριμμένο πιπέρι.

Καλή επιτυχία

Νίκη Νικολοπούλου

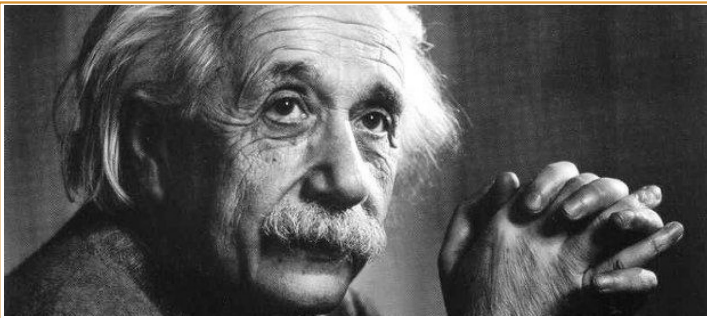

Το έργο μας είναι και δικό σας έργο!
Σας υπενθυμίζουμε ότι η συνεισφορά σας είναι ανεκτίμητη. Χωρίς τη δική σας βοήθεια δεν θα είχε γίνει αυτό που όλοι θαυμάζουμε.
Η συνδρομή για το έτος 2020 είναι 15 ευρώ.

Τράπεζα Πειραιώς IBAN:
GR7101712740006274040035006

Γραφεία Συλλόγου: Τηλ.: 2107763638
Δευτέρα & Πέμπτη 11:00 - 15:00

Ο Αϊνστάιν και οι 1427 σελίδες του FBI

Μία άγνωστη ιστορία. Πρόκειται για τον άνθρωπο που έχει στιγματίσει τον πλανήτη με τις ανακαλύψεις του.

Ο Άλμπερτ Αϊνστάιν δεν ήταν απλώς ένας κορυφαίος επιστήμονας κλεισμένος στη «φούσκα» των νόμων την φυσικής. Ήταν ένας άνθρωπος που έπαιρνε ανοιχτά θέση και μιλούσε εναντίον του ρατσισμού, του εθνικισμού και των πυρηνικών όπλων.

Χρησιμοποίησε τη φήμη του για να θέσει πλήθος κοινωνικών ζητημάτων που αφορούσαν την εποχή του. Και γι' αυτό μπήκε στο μάτι του Έντγκαρ Χούβερ, του διευθυντή του FBI.

Το FBI δεν «φακέλωνε» απλώς τον Άλμπερτ Αϊνστάιν. Είχε ολόκληρο αρχείο για εκείνον: 1.400 σελίδων.

Ο Άλμπερτ Αϊνστάιν ήταν ήδη ένας παγκοσμίου φήμης φυσικός, όταν το FBI ξεκίνησε να δημιουργεί τον μυστικό φάκελο, τον Δεκέμβριο του 1932. Ο ίδιος και η σύζυγός του, Έλσα, είχαν μόλις μετακομίσει στις ΗΠΑ από την πατρίδα τους τη Γερμανία και ο Αϊνστάιν ήταν ήδη πολύ δραστήριος στα κοινωνικά ζητήματα της εποχής του, με δηλώσεις δηλώσεις κατά του ρατσισμού και του εθνικισμού.

Μέχρι τη στιγμή του θανάτου του Αϊνστάιν στις 18 Απριλίου του 1955, ο φάκελός του στο FBI μετρούσε 1.427 σελίδες. Ο Χούβερ ήταν βαθιά καχύποπτος με τον ακτιβισμό του Αϊνστάιν. Τον θεωρούσε «πιθανόν κομμουνιστή» και σίγουρα «ακράδιο ριζοσπάστη». Εξάλλου ο Χούβερ, λίγο πριν την ανάληψη της εξουσίας από τον Χίτλερ, είχε ηγηθεί μιας «σταυροφορίας» για να εμποδίσει τον Αϊνστάιν και τη γυναίκα του να διαφύγουν από τη Γερμανία για τις ΗΠΑ.

Η στάση του Αϊνστάιν θεωρούνταν προκλητική κατά τα εφηβικά του χρόνια στη Γερμανία. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να τον διώξουν από το γυμνάσιο στην ηλικία των 15 ετών. Μετά από αυτό, εκείνος παραιτήθηκε της γερμανικής του ιθαγένειας, σε ηλικία 17 ετών. Δεν ήθελε να έχει πια καμία σχέση με τα αυταρχικά σχολεία της Γερμανίας και τον ανεξέλεγκτο μιλιταρισμό, τον οποίο απεχθανόταν.

Αντ' αυτού παρακολούθησε μαθήματα στο Πολυτεχνικό Ινστιτούτο της Ζυρίχης στην Ελβετία, έγινε Ελβετός πολίτης και αφού αποφοίτησε πήγε να εργαστεί στο ελβετικό γραφείο ευρεσιτεχνιών στη Βέρνη, όπου δημιούργησε το επαναστατικό έργο του: τη θεωρία της σχετικότητας και την κβαντική θεωρία το 1905. (Υπενθυμίζεται ότι το 2016 ανακαλύφθηκαν τα βαρυτικά κύματα, ένα φαινόμενο που ο Αϊνστάιν είχε προβλέψει πριν από 100 χρόνια!)

Ο Αϊνστάιν δεν επέστρεψε στη Γερμανία παρά τον Απρίλιο του 1914, όταν τα επιτεύγματά του τον οδήγησαν σε ένα ραντεβού με το Πανεπιστήμιο του Βερολίνου. Εκεί συνέχισε να αναπτύσσει τις ιδέες του αναφορικά με τη σχετικότητα και τη βαρύτητα, θεωρία που επιβεβαιώθηκε θεαματικά το 1919 από τις παρατηρήσεις της ηλιακής έκλειψης. Οι θεωρίες του Αϊνστάιν διαμόρφωσαν την κατανόη-

σή μας για το σύμπαν μέχρι σήμερα.

Το ναζιστικό κόμμα σύντομα κατήγγειλε τη θεωρία της σχετικότητας ως «εβραϊκή διαστροφή» – πρόκειται για τη χρήση των «ψευδών ειδήσεων» κατά το 1920 με μοναδικό σκοπό τη δημιουργία προκαταλήψεων και σπί-

λωσης των ανθρώπων – και ο Αϊνστάιν άρχισε να δέχεται τόσες πολλές ανώνυμες απειλές κατά της ζωής του που απέφευγε ακόμη και να περπατά μόνος.

Οι απειλές δεν τον πτόησαν. Αντ' αυτού, χρησιμοποίησε κατ' επανάληψη την τεράστια φήμη του για να μιλήσει εναντίον κάθε είδους αδικίας στον κόσμο. «Η σιωπή, ως πρόσωπο του κακού, θα με έκανε να αισθάνομαι ένοχος και συνένοχος» είπε κάποτε.

Κατήγγειλε τον ακραίο εθνικισμό. «Η ιλαρά της ανθρωπότητας», τον χαρακτήρισε το 1929. Αμφισβήτησε τον καπιταλισμό. «Θεωρώ τις ταξικές διαφορές αντίθετες προς τη δικαιοσύνη και, σε τελευταία ανάλυση, βασίζονται στη βία», έγραψε το 1931. «Αφήστε τον κάθε άνθρωπο να είναι σεβαστός σαν άτομο και μην ιδωλοποιείτε κανέναν».

Χτυπούσε τον ρατσισμό. Το 1937, όταν η Αφροαμερικανίδα τραγουδίστρια Μάριαν Άντερσον εκδιώχθηκε από ξενοδοχείο στο Πρίνσετον, όπου ζούσε ο Αϊνστάιν, εκείνος και η γυναίκα του την κάλεσαν να μείνει στο σπίτι τους. Μάλιστα έτσι ξεκίνησε μια δυνατή φιλία που κράτησε σε όλη της τη ζωή. Ήταν επίσης φίλος με τον Αφροαμερικανό τραγουδιστή Πολ Ρόμπσον που διωκόταν ως κομμουνιστής. Σε μια ομιλία του το 1946 στο Πανεπιστήμιο Ελευθερίας στην Πενσυλβάνια, ο Αϊνστάιν δήλωσε ότι οι διακρίσεις είναι «μια ασθένεια των λευκών ανθρώπων».

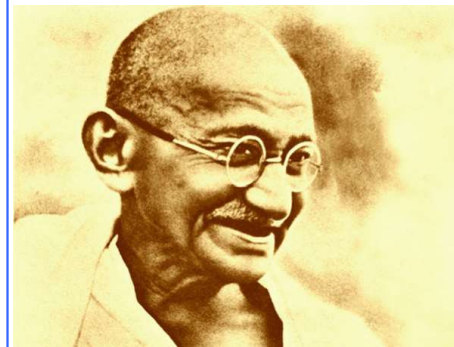
Μετά την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία το 1933, ο Αϊνστάιν αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι ο αγνός πασιφισμός δεν ήταν πλέον ρεαλιστικός. Τον Αύγουστο του 1939, φοβούμενος ότι οι Γερμανοί φυσικοί ήδη προσπαθούσαν να εκμεταλλευτούν την πρόσφατη ανακάλυψη του φαινομένου της πυρηνικής σχάσης, ο Αϊνστάιν έστειλε μια επιστολή προς τον πρόεδρο των ΗΠΑ, Φραγκλίνο Ρούζβελτ, προειδοποιώντας ότι «το ουράνιο μπορεί να μετατραπεί σε μια νέα και σημαντική πηγή ενέργειας στο άμεσο μέλλον – αυτή είναι μια βόμβα».

Η απάντηση του Ρούζβελτ ήταν το Σχέδιο Μανχάταν: ένα κατεπείγον πρόγραμμα για την ανάπτυξη της ατομικής βόμβας πριν από τον Χίτλερ. Ο Αϊνστάιν δεν έπαιξε κανένα περαιτέρω ρόλο σε αυτό. Αλλά την άνοιξη του 1945 είχε γράψει μια άλλη επιστολή ζητώντας από τον πρόεδρο των ΗΠΑ να συναντηθεί με τους επιστήμονες του Σχεδίου Μανχάταν, που ανησυχούσαν για τη βιασύνη να ολοκληρωθεί και να χρησιμοποιηθεί η βόμβα, παρότι η Γερμανία ήταν κοντά στην ήττα και είχε παραιτηθεί από τις έρευνες για το ουράνιο.

Ο Ρούζβελτ πέθανε στις 12 Απριλίου πριν προλάβει να διαβάσει την επιστολή, κι όταν ο Αϊνστάιν έμαθε τον Άιροσοτο ότι η ατομική βόμβα έπεσε στη Χιροσίμα το μόνο που μπόρεσε να ψιθυρίσει ήταν «Θεέ μου».

https://www.pronews.gr/istoria/760584_mi-a-agnosti-istoria-o-ainstein-kai-oi-1427-selides-toy-fbi

Μαχάτμα Γκάντι

«Όταν απογοητεύομαι, θυμάμαι ότι καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας η αλήθεια και η αγάπη πάντοτε νικούσαν. Υπήρξαν τύραννοι και δολοφόνοι που για κάποιο διάστημα φαίνονταν ανίκητοι, αλλά στο τέλος, πάντοτε, όλοι γκρεμίζονται. Σκεφθείτε το- πάντοτε».

Υπέρμαχοι των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Μαχάτμα Γκάντι (1869-1948)

Ο Μοχάντας Καραμτσάντ Γκάντι αναγνωρίζεται ευρέως ως ένας από τους μεγαλύτερους πολιτικούς και πνευματικούς ηγέτες του εικοστού αιώνα. Στην Ινδία τιμάται ως ο πατέρας του έθνους και υπήρξε πρωτοπόρος στην εφαρμογή της αρχής Σατιάγκρα: της αντίστασης στην τυραννία με τη μαζική μη βίαιη ανυπακοή των πολιτών. Ενώ ήταν επικεφαλής εθνικών προγραμμάτων για την ανακούφιση των φτωχών, τη διεύρυνση των δικαιωμάτων των γυναικών, τη δημιουργία θρησκευτικής και εθνικής αρμονίας και την εξάλειψη του άδικου συστήματος των καστών, ο Γκάντι εφάρμοζε τις αρχές της μη βίαιης ανυπακοής των πολιτών κυρίως για την απελευθέρωση της Ινδίας από την ξένη κυριαρχία. Φυλακίστηκε συχνά για τη δράση του, πολλές φορές για χρόνια, αλλά πέτυχε τον σκοπό του το 1947, όταν η Ινδία κέρδισε την ανεξαρτησία της από τη Βρετανία. Λόγω της σπουδαιότητάς του και των επιτευγμάτων του, αποκαλείται Μαχάτμα, που σημαίνει «σπουδαία ψυχή». Ηγέτες που αγωνίστηκαν για τα πολιτικά δικαιώματα παγκοσμίως –από τον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ Τζούνιορ μέχρι τον Νέλσον Μαντέλα– αναγνωρίζουν τον Γκάντι ως πηγή έμπνευσης των αγώνων τους για επίτευξη ίσων δικαιωμάτων για τον λαό τους.

<https://gr.humanrights.com/voices-for-human-rights/mahatma-gandhi.html>

● Τα εφτά που δεν πρέπει να έχεις: Πλούτο χωρίς μόχθο, Γνώση χωρίς χαρακτήρα, Πολιτική χωρίς αρχές, Απόλαυση χωρίς συναισθημα, Εμπόριο χωρίς ήθος, Επιστήμη χωρίς ανθρωπιά, Αγάπη χωρίς θυσία.

● Τη μέρα που η δύναμη της αγάπης θα υπερνικήσει την αγάπη της δύναμης, ο κόσμος θα γνωρίσει την ειρήνη.

● Ένας δειλός είναι ανίκανος να δείξει αγάπη. Αυτό είναι προνόμιο των γενναίων.

● Ευτυχία είναι όταν αυτά που σκέφτεσαι, αυτά που λες και αυτά που κάνεις, βρίσκονται σε αρμονία.

● Να είσαι η αλλαγή που θέλεις να έρθει.

Μαχάτμα Γκάντι

Αστυνομική Διαταγή 1907

Πρόκειται για την αστυνομική διαταγή που εξέδωσε ο διοικητής του αστυνομικού τμήματος Ματαράγκας Καρδίτσας, στις 8 Δεκεμβρίου 1907, και είναι αποκαλυπτική για τα ήθη της επαρχίας εκείνης της εποχής.

Ίδου η επιστολή: «Προς απάσας τας αρχάς που διοικούν το χωρίον Ματαράγκα Καρδίτσας: Δήμαρχο, ιερέα του χωριού, Δάσκαλο και άπαντας τους προύχοντας του χωριού. Ήρθα εις Ματαράγκαν κατόπιν διαταγής του διοικητού μου μετά ενός χωροφύλακος προς επιβολήν της τάξεως, από άκρου εις άκρον του χωριού, άνευ χρονοτριβής και άμεσα.

Διότι προχθές στο σιργιάνη μετά την Θίαν και Ιεράν Λιτουργίαν εν τω ναό όταν έπεξαν τα κλαρίνα και τα όργανα ο Κώστας (ας μην αναφέρο το ονομά του) χόρεβε σινέχεια μπροστά χωρίς να αφήνι και τους άλους να χορέψουν μπροστά. Κατά συνένπια παραξινιθήκατε και πλακοθήκατε στο ξίλο με τα παλούκια και τα μαχέρια με αποτέλεσμα και κατά συνένπια να τραβιατιστούν πολλοί άνθρωποι.

Πάραφτα να εφαρμόσετε απάσας τα εξής διαταγάς μου:

1) Αν ξανασιμβή τίαφτη πράξης εν τω χωρίο να γνορίζετε ότι θα σας συλλάβω και άνεφ χρονοτριβής άμέσως θα σας κλείσω στη φυλακή. Όταν πέζουν τα κλαρίνα και τα μουσικά όργανα στο σιργιάνη στο πανιγήρη και στο γάμο πρέπη να χορέβουν μπροστά άπαντες που επιθυμούν να χορέψουν και όχι μόνο ο ίδιος άνθρωπος. Αφτό είνε γαηδουριά.

2) Μου αναφέρθηκε ότι ο γάηδαρος του χαντζόπουλου τον Σεπτέμβριο μπικε στο καλαμπόκι του Βαΐου (ας μην αναγράψω το επίθετο) και ο Βαΐος εκνεβρίστικε και κάρφωσε τον γάηδαρο με την αξάλη στο ένα καπούλι. Καταλαβένετε ο γάηδαρος δεν είναι όνος αλά ο Βαΐος. Άνεφ πολόν σκέψουν καταλαβένη κανής ότι το κεφάλη δεν έχει μιאלό αλά κολοκιδόσπορο. Απαγορεύετε να ξαναγίνη εκ νέου τέπιο απαράδεκτο ή παρόμιο πράγμα.

3) Πίγα στο μαγαζή για καφέ και από έξο βρομούσε κατρουλιό. Απαγορεύετε νά κατουράτε έξω στον τήχο του μαγαζιού.

4) Απαγορεύετε το βρισιδιν το φροασκί και εντός του καφενείου το ανεμίζιν διότι είναι χιμόνας και εσθάνετέ τις αποφορά από τι βρόμα. Όστις επιθιμή να ανεμιστή να εξέρχεται έξωθεν του καφενείου.

5) Ίδα πολλές γυνέκες να πιάνουν τη σιγκούνα μετά του υποκαμίσου να το τραβούν πρό του έμπροσθεν να ανίγουν τα πόδια και να ουρούν ορθίος. Το πιούτον είναι απαράδεκτο και πρέπη άνεφ χρονοτριβίς να τις βρακόσετε άπας και διαπαντός.

6) Όταν λίαν προίαν πτάε τα γελάδια στο γελάδάρη και γιρίζοντας πρέπη ανιπερθέτος να μαζέβετε τις βονιές των ζώνων από το δρόμο, το ίδιο να κάνετε και το βράδι διότι δεν έχη που να παπίση όστις βαδίζη εις τας οδούς του χωριού. Και εκτός του πιούτου σας χριάζοντε αι βονιές να ζεστένεστε στο μπουχαρί το χιμόνα με τα κρία.

7) Σε κάθε πανιγήρη αποκριές πάσχα και γάμου που βαδίζη καλοντιμένος ο κόσμος πάι στην Εκκλίσια και μετά χορέβη στα σιργιάνια και στους γάμους πρέπη άπαντα τα σκαλιά να είναι δεμένα διά χονδρόν αλισίδεον και σχινίον προς αποφιγίν ατιχημάτων εκ τον σκιλοδακομάτων.

8) Να μην πίνετε πολίνοπνευμβατόδη ποτά τίσπιουρα και ίνουσ και μετά ξερνοβολάτε και κάνετε χαζαμάρες.

9) Να τήριστε άνεφ αντιρίσεις και χρονοτριβής την άνοθεν τάφτην διαταγήν μου άνθρωπη σκύλη και γινέκες διότι όπιος συληφθή παραβάτης θα τον σιάβω θα τον κλίσω στο σχολίο και αλίμονό του θα τον ταράζω και θα τον μαβρίσω στο ξίλο.

Να με σιγχορίτε αν έκανα κάπιο σιντακτικό λάθος καθότι τελίος και εγώ την Τρίτη του Δημοτικού σχολίου διότι δεν με έστισε ο πατέρας μου από το χωρίον εις τιν Λάρισσαν για να μάθο περισσότερα γράματα. Σαν γκαραγκούνις που είνε και εγώ καταλαβένετε άπαντες τας γραφάς μου τας οπίας θέλετε δεν θέλατε να τας τήριστε ανιπερθέτος».

<https://olympia.gr/2012/11/04/αστυνομική-διαταγή-έτους-1907-παλιό-αλλά/>

Η Ελληνική Γλώσσα

Από την εποχή που μίλησε ο Όμηρος ως τα σήμερα, μιλούμε, ανασαίνουμε και τραγουδούμε με την ίδια γλώσσα!

Γιώργος Σεφέρης

Στο σημερινό μας λεξιλόγιο χρησιμοποιούμε πάνω από 5.000 Ομηρικές λέξεις όπως: αλήθεια, αρετή, γελώ, θρηνώ, νεότης, πατρίς, πέλαγος, δίκαιος, σκέπτομαι, όπλο, όρκος, βουλή, πόλεμος κ.λπ.

Ποια Ελληνική λέξη είναι αρχαία και ποια νέα; Γιατί μια Ομηρική λέξη μας φαίνεται δύσκολη και ακαταλαβίστικη;

Οι Έλληνες σήμερα ασχέτως μορφώσεως μιλάμε ομηρικά, αλλά δεν το ξέρουμε επειδή αγνοούμε την έννοια των λέξεων που χρησιμοποιούμε.

Για του λόγου το αληθές θα αναφέρουμε μερικά παραδείγματα για να δούμε ότι η Ομηρική γλώσσα όχι μόνο δεν είναι νεκρή, αλλά είναι ολοζώντανη.

Ένας πολύ μεγάλος αριθμός ομηρικών λέξεων κρύβεται μέσα σε σύνθετα ή διάφορα παράγωγα π.χ. :

Τη φωνή δεν την ονομάζουμε αυδή, λέμε όμως έμεινα άναυδος ή απηύδησα.

Η γη δεν λέγεται σήμερα άρουρα ή χθών, παρ' όλα αυτά έχουμε και αρουραίους και υποχθόνιους θορύβους.

Το ιμάτιο δεν ονομάζεται λύπη υπάρχουν όμως αρκετοί λωποδύτες γύρω μας.

Δεν λέμε κυνύ το φιλή, ούτε κύσα το εφίλησα. Λέμε όμως προσκυνύ το εικόνισμα, ενώ το φιλή αγγλικά λέγεται kiss και γερμανικά küssen.

Το κρεβάτι δεν λέγεται λέχος, εμείς αποκαλούμε λεχώνα τη γυναίκα που μόλις γέννησε και μένει στο κρεβάτι. Οι Ισπανοί το ονομάζουν lecho, letto οι Ιταλοί, lit οι Γάλλοι, Lager οι Γερμανοί.

Το συχνά δεν το λέμε θαμά, έχουμε όμως πολλούς θαμώνες στα καφενεία.

Το γεύμα ή το δείπνο δεν είναι πλέον δόρπον, αυτό όμως δεν μας εμποδίζει να γευθούμε κάπιο επιδόρπιον.

Στους ναούς υπάρχει πάντα ο νεωκόρος αν και το σκουπιτζώ, σαρώνω, φροντίζω δεν το λέμε κορέω. Αυτό το ομηρικό ρήμα κορέω γέννησε δεκάδες λέξεων στις δυτικές γλώσσες, μέσω των λατίνων, που το δανείστηκαν και το πρόφεραν curo με την ίδια έννοια : «φροντίζω, επιμελούμαι» π.χ. cura = η θεραπεία, η φροντίδα για το σώμα.

Το πλοίο δεν ονομάζεται πλέον ναυς, έχουμε όμως και ναυπηγούς και ναυτιλία με ναυτικούς και ναυστάθμους με ναυτικό με ναυάρχους, ναύτες και ναυμαχίες και ναυαγούς με ναυαγοσώστες ...και ναυτοδικείο και ναυτία.

Το ψωμί μόνο στις εκκλησίες το αποκαλούμε άρτο, όμως έχουμε αρτοποιεία, αρτοσκευάσματα.

Μπορεί να μην ονομάζουμε ιχθείς τα ψάρια, λέμε όμως ιχθυοπτώλης, ιχθυοπτώλειο, ιχθυοκαλλιέργεια, κ.λπ.

Αλέξω στην εποχή του Ομήρου σημαίνει εμποδίζω, αποτρέπω. Τώρα χρησιμοποιούμε τις λέξεις αλεξίπτωτο, αλεξίσφαιρο, αλεξικέραυνο, αλεξήλιο. Αλέξανδρος (αυτός που αποκρούει τους άνδρες) κ.τ.λ.

Με το επίρρημα ήλη στον Όμηρο εννοούσαν μακριά, εμείς χρησιμοποιούμε τις λέξεις τηλεφώνω, τηλεόραση, τηλεπικοινωνία, τηλεβόλο, τηλεπάθεια κ.τ.λ.

Λάας ή λας έλεγαν την πέτρα. Εμείς λέμε

λατομείο, λαξεύω.

Πέδον στον Όμηρο σημαίνει έδαφος, τώρα λέμε στρατόπεδο, πεδινός.

Πόρο έλεγαν τη διάβαση, το πέραςμα, σήμερα χρησιμοποιούμε την λέξη πορεία. Επίσης αποκαλούμε εύπορο κάπιοιον που έχει χρήματα, γιατί έχει εύκολες διαβάσεις, μπορεί δηλαδή να περάσει όπου θέλει, και άπορο αυτόν που δεν έχει πόρους, τον φτωχό.

Φρην είναι η λογική. Από αυτή τη λέξη προέρχονται το φρενοκομείο, ο φρενοβλαβής, ο εξωφρενικός, ο άφρων κ.τ.λ.

Υλη ονόμαζαν ένα τόπο με δένδρα, εμείς λέμε υλοτόμος.

Τον θυμό τον αποκαλούσαν χόλο. Από τη λέξη αυτή πήρε το όνομα της η χολή, με την έννοια της πίκρας. Λέμε επίσης αυτός είναι χολωμένος.

Νόστος σημαίνει επιστροφή στην πατρίδα. Η λέξη παρέμεινε ως παλινόστηση, ή νοσταλγία.

Άλγος στον Όμηρο είναι ο σωματικός πόνος, από αυτό προέρχεται το αναλγητικό.

Το βάρος το αποκαλούσαν άχθος, σήμερα λέμε αχθοφόρος.

Ο ρύπος, δηλαδή η ακαθαροσία, εξακολουθεί και λέγεται έτσι – ρύπανση.

Από την λέξη αιδώς (ντροπή) προήλθε ο αναίδης.

Πέδη, σημαίνει δέσιμο και τώρα λέμε πέδιλο. Επίσης χρησιμοποιούμε τις λέξεις χειροπέδες, ...ορθοπεδικός (όχι ορθοπαιδικός!!!).

Από το φάος, το φως προέρχεται η φράση φαινές ιδέες.

Άγχω, σημαίνει σφίγγω τον λαιμό, σήμερα λέμε αγχών. Επίσης άγχος είναι η αγωνία από κάπιο σφίξιμο, ή από πίεση.

Βρύχια στον Όμηρο είναι τα βαθιά νερά, εξ ου και το υποβρύχιο.

Φερνή έλεγαν την προίκα. Από εκεί επικράτησε την καλά προικισμένη να την λέμε «πολυφερνη νύφη».

Το γεύμα στο οποίο ο κάθε παρευρισκόμενος έφερνε μαζί του το φαγητό του λεγόταν έρανος. Η λέξη παρέμεινε, με τη διαφορά ότι σήμερα δεν συνεισφέρουμε φαγητό, αλλά χρήματα.

Υπάρχουν λέξεις, από τα χρόνια του Ομήρου, που ενώ η πρώτη τους μορφή μεταβλήθηκε – η χειρ έγινε χέρι, το ύδωρ νερό, η ναυς έγινε πλοίο, στη σύνθεση διατηρήθηκε η πρώτη μορφή της λέξεως.

Από τη λέξη χειρ έχομε: χειρουργός, χειριστής, χειροτονία, χειραφέτηση, χειρονομία, χειροδικώ κ.τ.λ.

Από το ύδωρ έχομε τις λέξεις: ύδρευση υδραγωγείο, υδραυλικός, υδροφόρος, υδρογόνο, υδροκέφαλος, αφυδάτωση, ενυδρείο, κ.τ.λ.

Σύμφωνα με τα προαναφερθέντα παραδείγματα προκύπτει ότι: Δεν υπάρχουν αρχαίες και νέες Ελληνικές λέξεις, αλλά μόνο Ελληνικές.

Η Ελληνική γλώσσα είναι ενιαία και ουσιαστικά αδιαίρετη χρονικά.

Η γνώση των εννοιών των λέξεων θα μας βοηθήσει να καταλάβουμε ότι μιλάμε τη γλώσσα της ομηρικής ποίησης, μια γλώσσα που δεν ανακάλυψε ο Όμηρος αλλά προϋπήρχε πολλές χιλιετίες πριν από αυτόν.

Σκοπός μας είναι να ανακαλύπτουμε τις έννοιες των λέξεων για να μπορούμε να επικοινωνούμε καλύτερα.

Με εκτίμηση
Γιώργος Μερτινός

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας
<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας
"ΕΠΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΝ ΤΥΠΩ".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

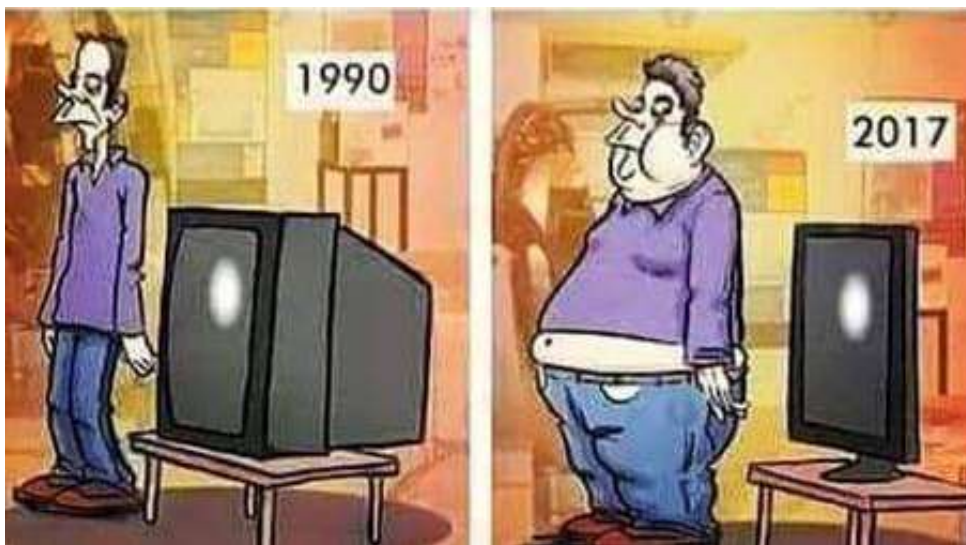
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Εγγραφή στο Newsletter | Επικοινωνία

Αναζήτηση...

Αναζήτηση

Τα νέα μας Ταυτότητα Το έργο μας Εκδηλώσεις Στήριξέ μας

Η Τεχνολογία εξελίσσεται,
άραγε πόσο βοηθάει στην
ανάπτυξη του ανθρώπου;

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Αγαπητά Μέλη και φίλοι του Συλλόγου μας, σας προσκαλούμε στην 15η Ετήσια Γενική (Εκлого-Απολογιστική) Συνέλευση του Συλλόγου μας, που θα γίνει στις 20.02.2020. Σε περίπτωση που δεν θα υπάρξει απαρτία, η Γενική Συνέλευση θα γίνει την Πέμπτη 27 Φεβρουαρίου 2020 στις 12 το μεσημέρι στο Αμφιθέατρο του Νοσοκομείου "Η Σωτηρία".

Σωτηρία":

Ημερήσια Διάταξη:

- Εκλογή Προέδρου Γενικής Συνέλευσης
- Διοικητικός και Οικονομικός απολογισμός
- Εκλογή Τριμελούς Εφορευτικής Επιτροπής
- Ψηφοφορία για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και νέας Ελεγκτικής Επιτροπής.

Δικαίωμα ψήφου και υποβολής υποψηφιότητας έχουν μόνο τα Τακτικά Μέλη του Συλλόγου που είναι οικονομικά ενημερωμένα. Υποβολή υποψηφιοτήτων για τα όργανα του Συλλόγου γίνονται δεκτές μέχρι τις 24.2.2020. Τα Τακτικά Μέλη έχουν τη δυνατότητα να ψηφίσουν με εξουσιοδότηση για ένα ακόμα Τακτικό μέλος που απουσιάζει.

Πέρα από την ηθική υποχρέωση προς τους σκοπούς του Συλλόγου μας, είναι μία ευκαιρία να βρεθούμε όλοι μαζί, Τακτικά και Συμπαθούντα μέλη, να γνωριστούμε καλύτερα, να ανταλλάξουμε ιδέες για το μέλλον του Συλλόγου μας και να συμβάλουμε πιο ενεργά στα δρώμενα.

Με εκτίμηση

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου Φίλων
Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Η Γενική Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

ASTRA
ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ

Τηλ.: 210.69.22.400
www.astrametaforiki.gr

Σεβαστουπόλεως 137, 115 26 Αθήνα

τηλ.: 210.69.22.400 • fax: 210.67.25.314

www.astrametaforiki.gr